

عنوان مقاله:

بررسی ویژگی های ادبیات پسااستعماری در داستان گتسبی بزرگ

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در مطالعات زبان (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سیدمحمد مهدی سرکشیک زاده مقدس - دانشجوی دکتری زبان شناسی همگانی دانشگاه آزادعلوم و تحقیقات تهران

حیات عامری - استادیار زبان شناسی همگانی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

ادبیات پسااستعماری نوعی از آثار ادبی است که نویسندگان کشورهای استعمار شده برای مقابله با فرهنگ استعمارگر خلق کرده اند. نظریه ادبی پسااستعماری پس از انتشار کتاب شرق شناسی از سوی ادوارد سعید شکل گرفت. وی در کتاب خود توجه جهانیان را به این نکته جلب می کند که دیدگاه غرب نسبت به شرق براساس داستان های خیالی و یا شناخت مسیحیان از مسلمانان در دوره جنگ های صلیبی است. پس از سعید، نظریه پردازان دیگری از جمله هومی بابا و اسپیواک وارد این حوزه شدند و مفاهیم جدیدی را مطرح ساختند و باعث گسترش بیشتر نظریه پسااستعماری شدند. برای نمونه، هومی بابا در مطالعات خود به رابطه بین فرهنگ غالب و زیردستان پرداخت و اسپیواک علاقه مند به پژوهش در مورد نقش طبقه اجتماعی و زیردستان بود (Carter, 2006: 117-118). مفاهیمی چون دیگری، مرکز و حاشیه، جنسیت و فرودست از جمله مهم ترین عناصر این نظریه به شمار می آید. در این مقاله با توجه به این مفاهیم که در چارچوب نظریه پسااستعماری طرح گردیده اند، به نقد و بررسی داستان گتسبی بزرگ اثر اسکات فیتس جرالدر این چارچوب می پردازیم. این داستان را که می توان ادبیات مهاجرت محسوب کرد، درمورد عده ای است که از غرب میانه به شرق آمریکا مهاجرت کرده اند و دچار مشکلاتی می شوند و در نهایت راوی داستان چاره را در بازگشت به سرزمین خود می یابد. در این داستان عناصر مهمی از نظریه پسااستعماری وجود دارد که کوشش داریم این جنبه را در آن مشخص سازیم.

کلمات کلیدی:

ادبیات پسااستعماری، گتسبی بزرگ، دیگری، مرکز و حاشیه، فرودست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/591074>

